

ere, saa intetfigende, at de efter min Mening ikke bør komme i Betragtning.

Finantsministeren: Det er mig ikke muligt, da jeg ikke har Acterne, som ere be- roende hos Rigsdagen, under Sagens nærværende Behandling nu med Bestemthed at svare paa det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand stillede til mig med Hensyn til Renteerlæggelsen af denne Gjæld. Jeg kan kun i Almindelighed udtale den Forvisning, at der ikke er foreslaaet mere til Gunst for den Paagjældende, end hvad han selv har begjæret, men jeg veed heller ikke, hvoraf den ærede Rigsdagsmand udleder, at Gjælden skulde være rentefri for Fremtiden. I Lovforslaget staaer der slet ikke Noget derom; der staaer, at Gjælden skal afgjøres med 7,627 Rbd. 48 Sk., og der staaer tillige, ved Siden af, hvorledes den skal afdrages, men jeg kan ikke finde, at der er Noget udtalt om Renteforpligtelsen. Jeg maa imidlertid have mig forbeholdt, naar jeg kan faae Acterne om dette Spørgsmaal gennem- gaet, ved Sagens 3die Behandling at ud- tale mig nærmere om, hvorvidt der skulde være Anledning til at antage, at Debitor var be- rettiget til at forlange Gjælden rentefri, naar den saaledes nedsettes. Forøvrigt skal jeg med Hensyn til, hvad der i Anledning af dette Spørgsmaal videre er bemærket, tillade mig at anføre, at det er jo ligefrem, at naar en Mand har en stor Gjæld, som der foreslaaes nedfat, saa vil man ved en foreløbig almindelig Be- tragting af Sagen finde sig mindre tilbøielig til at gaae ind paa en saadan Nedfattelse, end naar Gjælden er af et mindre Beløb, især naar Bedkommendes Stilling desuden ligger den umiddelbare Trang fjernere, end Tilfældet almindeligviis er, hvor der er Spørgsmaal om ringere Beløbs Eftergivelse; men, mine Herrer, vi maae erindre, at her er ikke Tale om Ordningen af et Forhold, som er skabt igaar eller idag; vi ere ved disse Forskuds- sagers Behandling nødte til at gjøre en Dvgjø- relse med Fortiden, som — enten den nu har havt Ret i sin Fremgangsmaade i alle Punkter eller ikke — dog har en vis Udkomst til at respecteres, og det kan ikke nægtes, at mange af de Debitorer til Statskassen, som findes opførte med meget betydelige Gjældsbo-

ster, have stiftet disse Gjældsforhold under ganske andre Betingelser, end mange af de Debitorer, der staae opførte med mindre Beløb. Jeg har, hvad den paagjældende Debitor angaaer, op- lyst, hvad jeg er istand til at oplyse. Naar jeg har foreslaaet at nedsette denne Gjæld paa den Maade, som i Lovforslaget er fremsat, saa har jeg visseelig ikke ladet mig lede fornemmelig af Medlidenshedshensyn, saaledes som det af den ærede Rigsdagsmands Foredrag, der har begjært særskilt Afstemning over denne Post, kunde synes at fremgaae; jeg har tillige taget væsentlig Hensyn til Statens Tary. Det er ifølge det meget indviklede Gjældsfor- hold, hvori den Paagjældende staaer til Stats- kassen, hvilket ogsaa fremgaaer af den Extract af Acterne, der er vedlagt, ingenlunde sikkert, at en Forkastelse af dette Arrangement vil føre til Fordeel for Statskassen; under visse Egen- skaber kan det føre til Fordeel, under andre ikke, og hvis navnlig en Forkastelse af Forslaget maatte føre til en Behandling af den Paagjældendes Bo, saa veed jeg ikke, hvorledes Udsaldet vilde blive for Statskassen.

Raben: Jeg maa tillade mig at anmode det ærede Thing om, ikke med Ugunst at be- tragte denne Post og ikke stemme for, at den skal gaae ud; den Mand, hvorom Tale er, henhører til de dygtigste Embedsmænd i Landet (Na.). Paa det Sted, hvor han vir- kede, kan vistnok Enhver vidne om, at Alt der viser, at han en overordentlig lang Tid har anvendt al sin Tid og al sin Kraft paa en for vedkommende Amt i høj Grad gavnlig Maade. Jeg vil tillige gjøre det høitærede Thing opmærksom paa, at den første Grund til, at Vedkommende maatte søge om at faae Forskud, var, at da han i 1814 (fra den Tid har han været Embedsmand) tiltraadte sit Em- bede, blev han nødte til at kjøbe en yderst for- falden Gaard, thi andre Steder var der ikke, hvor han kunde boe. Han satte den nu istand med store Bekostninger og maatte siden sælge den til Regjeringen; derpaa har han tabt hen- ved 10,000 Rbd.; og jeg troer saaledes, at denne Post egentlig ikke er saa meget en Ef- tergivelse som en Stadeserstatning for det Tab, Vedkommende har lidt, og at Staten allerede har faaet sit Vederlag i den omhandlede Eien-